

Република Србија
УПРАВНИ СУД
9 У 4385/10 (2008)
25.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Руже Урошевић и Зорице Китановић, чланова већа, са судским саветником Ксенијом Ивановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Општине Трстеник, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво из Трстеника, изјављеној против закључка Министарства финансија Републике Србије бр. 465-02-00006/2008-07 од 04.06.2008. године, уз учешће заинтересованог лица А.А. из ..., кога заступа привремени старатељ Б.Б. из ..., .., у правној експропријације, у нејавној седници већа одржаној дана 25.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се УВАЖАВА И ПОНИШТАВА закључак Министарства финансија Републике Србије бр. 465-02-00006/2008-07 од 04.06.2008. године.

Образложење

Оспореним закључком одбачена је жалба тужиоца изјављена против решења Одсека за буџет, финансије и имовинско правне послове Општинске управе општине Трстеник бр. 465-23/05-05 од 14.12.2007. године, као изјављена од неовлашћеног лица. Наведеним решењем усвојен је захтев А.А. из ... и поништено правоснажно решење Секретаријата за привреду и друштвене делатности општине Трстеник бр. 465-20/88-03 од 10.06.1988. године, којим је у корист општине Трстеник, а за крајњег корисника СИЗ-а за путеве општине Трстеник, на основу ДУП-а коридора за потребе измештања магистралног пута МП-5 “Краљево – Појате” у Трстенику

(“Међуопштински службени лист Крушевац”, бр. 17/87) експроприсана катастарска парцела бр. ... по култури њива II класе, у површини од ... ари, катастарска парцела бр. ..., по култури ливада I класе, површине ... ара и катастарска парцела бр. ..., по култури ливада, површине ... ари, све у КО ..., бивше власништво А.А. из ..., јер корисник експропријације у року од три године од дана закључења споразума о накнади није извршио према природи објекта знатније радове на објекту ради чије изградње је извршена експропријација.

Тужбом поднетом Врховном суду Србије дана 25.06.2008. године, која је била заведена код тог суда под бр. У 4804/08, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа због повреде правила поступка прописаних одредбом чл. 39. Закона о општем управном поступку, јер је тужиоцу онемогућено учешће у другостепеном поступку иако је учествовао у поступку пред првостепеним органом. Сматра неспорним да су странке у поступку експропријације подносилац захтева и корисник експропријације и да су исте странке легитимисане да учествују и у поступку деекспропријације, па предлаже да суд тужбу уважи и оспорени закључак поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног закључка и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

А.А., у својству заинтересованог лица, у одговору на тужбу наводи да је оспорени закључак правилан јер је донет уз правилну примену чл. 229. ст. 1. Закона о општем управном поступку, будући да је жалба поднета од неовлашћеног лица, па предлаже да суд тужбу одбаци као недозвољену – поднету од неовлашћеног лица.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, Управни суд, који је 01.01.2010. године, сагласно одредби члана 29. став 1. и чл. 90. ст. 1. Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС”, број 116/08 и 104/09), преузео нерешене предмете управних спорова покренутих пред Врховним судом Србије до 31.12.2009. године, је нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног закључка се види да је тужени орган одбацио жалбу тужиоца позивајући се на став Врховног суда Србије изражен у пресуди У. бр. 469/00 од 21.06.2000. године, према коме суд налази да положај странке у поступку деекспропријације могу имати само ранији сопственик катастарске парцеле и корисник експропријације, а не и лице које није било сопственик или корисник тог земљишта. Стога је тужени орган закључио да тужилац није странка у поступку по жалби, па је тужбу одбацио као изјављену од неовлашћеног лица.

Међутим, тужени орган је пропустио да утврди да је општини Трстеник признато својство странке у управном поступку, као кориснику експропријације, да је у том поступку учествовао, као представник корисника експропријације, Општински јавни правобранилац В.В., који је дао изјаву на записник бр. 465-23/05-05 од 03.04.2007. године. Стога је тужилац, као странка из првостепеног управног поступка, био овлашћен за подношење жалбе против решења донетог у том поступку, а на основу одредбе чл. 213. ст. 1. Закона о општем управном поступку којим је прописано да против решења донесеног у првом степену странка има право на жалбу.

Одредбом чл. 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), чијим је ступањем на снагу престао да важи Закон о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), прописано је да ће се поступци по тужбама поднетим до дана ступања на снагу овог закона окончати пред Управним судом, по правилима поступка која су важила до дана ступања на снагу овог закона.

Стога је Управни суд, налазећи да је оспореним закључком повређен закон на штету тужиоца, одлучио као диспозитиву пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), а у поновном поступку тужени орган је везан правним схватањем и примедбама суда изнетим у овој пресуди у смислу одредбе чл. 61. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
дана 25.11.2010. године, 9 У 4385/10 (2008)

Записничар
Ксенија Ивановић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИР